HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

וחיימא רבן עליהן. מין פוסטין יד לשוס דבר ומפי׳ בחול חלת על פי רבן: **פרלה.** גבינה כמו ופרלמא ימה וקדמה (ברכות כח): **שנינו לך יאכל טהור עם הטמאה.** מפני הטיוח לפי שלא הולכו לכך שכולן חולין חוליהן בטהרה היו ולא היו חולין עם נשותיהן טמאות: **לאו זב פרוש ולאו דבריס טמאין קאכיל.** והלא כל מגעו טמא: **מעשרין הן.** ולא גזרי׳ גזירה לגזירה: **שמיש עם נעלה.** במטה כגון שהוא טמא לליכא למיחש משום טהרה לו בזמן הזה שאין בו טהרה מי מייתי להכרע עבירה לו דילמא כיון דליכא היכא מדכר דכירי: **על השולחן.** שהוכל עליו מותר להניח בשר העוף חלב הגבינה דקסבר׳ גיס שמתי בשר עוף בחלב לאו לחוריינהו ולא גזרי׳ העלאה אטו אכילה: **ואינו נאכל.** עמו: **וכ"ם חומרים בו.** ס"מ לחסור: **לגיסא דיעות.** שני בני חלם שיזכירו זה לזה. וכ"ם נמי למעי לשנויי לליכא שינוי להיכא ומיהו לעלייפא נקט לחפי׳ דיעות ליכא: **שאין מכירין.** חלת אחי חד למסקל מדחבריה ומיכל: **אבל מכירין.** לחסור. ואפא ובעלה [נמי] מכירין זה אח זה וס"מ לחסור: **שינוי ליכא.** שחוכלין בדרך אכילה: **לגיסא שינוי.** שאין דרך ליבן אלא בקיבוד בשר כדאמרינ שאדם כסותה ועונתה׳ ואמר מר שאר זה קיבוד בשר שאם אמר לי לאפסי אלא היא בבגדה והוא בבגדו יוליא ויתן כחובה בעמ׳ כתובות (פ"ד דף מח.): **אל תהריס נא אכל.** בפרק אלו הן הנשרפין בסנהדרין (דף פח.) מפרש ליה שלא נאפרנם בזכות אבות שלא הוכרך לכך לפי שהוא לדיק: **מה אעשה רעהו בו'.** לחסור לן יחוד מן החורה בקדושין (פ"ד דף פ:) מאחיך בן אמך[ס]: **ופליגא.** דרב יוסף דפסיק מדרבה דהאי קרא לאיסור אבל לא לחיר בשר בחלב: **גילוי עריות.** חשמיש ממש ושאר קורבה ולפי׳ קידוש בשר מדרבנן ליכא לאגזור בבגדה לפי׳ מדרבנן ליכא למגזר: **ושימש**

מיתיבי התינוקות של בית רבן מסדרין **פרשיותיהן בו'.** לומר הר"ס לפי׳ הקושטה שפי׳ בחחון רוחה היכן התינוקות קורין בחור הר הלא פריך היכן למימר דקורין בחיסור ואין מוחין בידם אבל הכא דקחני מסדרין משמע שחותרין לעשות כן:

רבא אמר רוב עם הארץ מעשרין הן. וח"ת הלמרי׳ בפרק בחרא לסוטה (דף מח.) שיוחנן כהן גדול גזר על הלמחי לפי שאלה בבל גבול ישראל ואלה אלה היו מפריסין אלא חרומה גדולה בלבד ו"ל דה"ק שלא היו מפריסין כולם אלא חרומה גדולה אבל רובן היו מעשרים והא לחשו הכא טפי למיעוט מבמקום אחר משום דהוי מיעוט דשכיח טובא והיו הרבה נכשלים ומה שקשה לחניי לחלחני ולרבא לחלרבא מפורש בפ"ב דכחובות (דף כה. ושם) גבי חיישינן לגומלים: **מה אשת רעהו הוא בבגדו והיא בבגדה אסור.** והחם קבעל הוא לאסור לפי שיצרו חוקפו ומחגבר עליו ביותר וכ"ש פי׳ בפי׳ ביחוד נמי אסור מלחורייחא ואין נרלה למשמע דרובא לאסור יחוד בנדה חימה ליחוד לאסור מן החורה לא יליפי מאשת איש ואפי׳ בנדה כדכחיב לא יוכל בעלה השני לשובה לקחחה להיות לו לאשה אחרי אשר חמאה כי חועבה הוא לפני ה' ולא חחטיא חח חת הארץ אשר ה' חלהיך נחן לך נחלה (דברים כד ד) ולא חימא הואיל ואסור לו לחזור לה אחר שנחגרשה ונחחתנה בשום אדם אפי׳ בבעילת זנות ואפי׳ הכי חשיב ליה בעל ואפי׳ בבגדו אסור לבעלה הראשון משום דכחיב ולא חחטיא חח הארץ אשר ה' חלהיך נחן לך נחלה ומשמע דכל שלא נחגרשה ונחחתנה בשום אדם אפי׳ בבעילת זנות